

۹

سیدامیر هاشمیان، مليله کار طلا و نقره میراث دار هنری است که قدمتی دیرینه دارد

سفیر هنر هخامنشیان در مشهد

بافتن رشته های نقره

میز کار سیدامیر هاشمیان ظاهراً خیلی ساده به نظر می رسد. چند انبر و قیچی و تعدادی رشته های باریک نقره، تنها وسایلی است که روی میزش قرار دارد اما همین که نمونه کارهایش را می آورد و مشغول کاری می شود، چشمانمان برق می زند. ظرافت کارش قابل وصف نیست. رشته های باریک نقره را مثل نخ در هم می تابد و روی کارسوار می کند.

او توضیح می دهد: ساچمه های نقره را که از بازار می خرم، خودم ذوب می کنم و به صورت شمش درمی آورم. بعد شمش ها را با چرخ نورد به صورت رشته های مفتولی سایزهای مختلف درمی آورم.

او این رشته ها را به هم می تابد تا وقتی آن را روی کار می گذارد، بهتر به چشم بیاید.

طرح را ابتدا روی کاغذهای شطرنجی میلی متری می کشد. بعد آن را قالب می زند. روی سطحی فلزی، موم می گذارد و قالب را روی موم می زند. سپس رشته های باریک نقره را طرح می دهد و در جاهای مشخصی که قالب زده، می گذارد. بته جقه، برگ، پیچک، اشک، عمده طرح هایی است که در کارش دیده می شود. در هر طرح، چندین رشته در هم تابیده است. به عنوان مثال درون یک برگ، پیراست از رشته های باریک کنار هم چیده شده که برگ را پر می کند و به آن نقش و نگار می دهد.

هاشمیان، نمونه کارهایش را می آورد و روی میز می گذارد؛ سرویس چای خوری، قندان، قاشق، بشقاب و کاسه پذیرایی، سنجاق سینه، کیف و... هر کدام را از جهات مختلف در دستمان می چرخانیم و ظرافت هایش را به نظاره می نشینیم.

کیفی که مهر اصالت ملی صنایع دستی گرفت

او کیفی را که با مليله های نقره درست شده است، در دستش می گیرد و تعریف می کند: این را سال ۸۴ که دخترم به دنیا آمد، به همسرم هدیه دادم. چون مربوط به تولد دخترم است، برایم خاطره انگیز است. چند ماه با عشق برایش وقت گذاشتم.

هاشمیان سال ۱۴۰۰ در نمایشگاه صنایع دستی در برج میلاد، مهر اصالت ملی صنایع دستی را برای این کیف دریافت کرده است.

این هنرمند در کیف را باز می کند و می گوید: جدا از ظرافت هایی که خود مليله ها دارد، جوشکاری هایش خیلی سخت و ظریف است.

او به تاجی که بین آثارش است، اشاره می کند و می گوید: این را هم برای همسرم درست کردم. روز عروسی همین تاج را روی سرش گذاشته بود. بعد از آن، دوسه نفر دیگر هم برای روز عروسی شان این تاج را بردند و استفاده کردند.

این هنرمند به چالش های زمان ساخت آثار اشاره می کند و می گوید: بعد از اینکه مليله ها را روی موم چیدیم و تمام شد، روی کار را با مفتول، محکم می بندیم. روی آن ها موادی می ریزیم که درجه گرما را پایین می آورد؛ بعد به آن حرارت می دهیم تا موم باز شود. به گفته او این مرحله یکی از حساس ترین مراحل کارش است و اگر حرارت ذره ای بیشتر باشد، کار خراب می شود. بعد از این مرحله، دوسه بار کار را پرداخت می زنند.

فهمه شهری
صفر تا صد کار را خودش انجام می دهد؛ طرح می زند، نقره را ذوب می کند، در قالب می ریزد و مليله های ظریف و باریک را پیچ و تاب می دهد و کنار هم می گذارد.
سیدامیر هاشمیان هنرمند مليله کار ساکن مشهد است که این هنر بسیار گران و اصیل را با طلا و نقره انجام می دهد. آقا امیر با آثارش در نمایشگاه های مشهد، تهران و کشور اسپانیا شرکت کرده و یکی از آثارش، سال ۱۴۰۰ در مراسم تجلیل از هنرمندان، در نمایشگاه صنایع دستی در برج میلاد، مهر اصالت ملی صنایع دستی را دریافت کرده است. او حدود سی سال پیش، هنر مليله را در زادگاهش، زنجان که مهد این هنر است، فراگرفت. حالاً نزدیک بیست سال است که در مشهد سکونت دارد و اکنون جزو ساکنان محله کوثر است. هاشمیان را می توان میراث دار هنری دانست که از دوره هخامنشیان وجود داشته است و نمونه هایش را در موزه ها می توان مشاهده کرد. خودش می گوید تاجایی که می داند و شنیده، در حال حاضر کسی در مشهد، هنر او را بلد نیست.

